

РЕШЕНИЕ

№ 18621

гр. София, 13.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 61 СЪСТАВ, в публично заседание на десети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: МАРИЯ Н. СТОЙКОВА

при участието на секретаря БИЛЯНА ХР. РАДОВЕНСКА
като разглежда докладваното от МАРИЯ Н. СТОЙКОВА Гражданско дело № 20221110166821 по описа за 2022 година

Предявен е иск с правно основание чл. 357, ал. 1, вр. чл. 188, т. 1 КТ.

Ищецът В. К. И. твърди, че по силата на трудов договор с „(фирма)“ ЕООД работи на длъжност „склададжия“ в Дистрибуционен център ***, Складово стопанство в предприятието на ответника. Със заповед № 353 /08.11.2022г. му било наложено дисциплинарно наказание „Забележка“ на основание чл. 195, ал.1, чл. 192, ал.1, чл. 188, т. 1, вр. чл. 187, ал.1, т.10 от КТ. Навежда доводи за незаконосъобразност на заповедта. В тази насока твърди, че в нарушение на чл. 193, ал. 1 от КТ са му искани обяснения по неконкретизирани и неясни нарушения на трудовата дисциплина. Оспорва наличие на виновно неизпълнение на трудовите задължения от негова страна и нарушение на трудовата дисциплина. Обжалваната заповед била издадена в нарушение на чл. 195, ал.1 от КТ. Същата не била мотивирана – липсвало посочено време и начин на извършване на твърдяното нарушение. Не било ясно в какво се изразява неизпълнението на трудовите задължения. Не били посочени конкретни текстове на нормативните актове, които са нарушени или не са изпълнени. Оспорената заповед не била подписана от работодателя и не била подпечатана по надлежния ред. Моли съда да отмени наложеното дисциплинарно наказание. Претендира разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът „(фирма)“ ЕООД е депозирал, с които оспорва иска. Твърди законосъобразност на наложеното наказание и спазване на предвидената в закона процедура. От ответника били изискани обяснения, в които същият признал извършеното нарушение. Заповедта била издадена от надлежно упълномощено от работодателя лице. Съдържала всички предвидени в закона реквизити. Моли искът да бъде отхвърлен.

Съдът, като съобрази доводите на страните и обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По иска по чл. 357, ал. 1, вр. чл. 188, т. 1 КТ:

За основателността на иска в тежест на ответника е да докаже при условията на пълно и главно доказване факта на нарушението на трудовата дисциплина, изслушването и/или приемането на обяснения от ищеца, относно посоченото в заповедта нарушение, наличието на заповед с изискуемото по [чл. 195 КТ](#) съдържание, спазването на сроковете за налагане на дисциплинарно наказание по [чл. 194 ГПК](#), както и че наложеното наказание е съобразено с критериите по [чл. 189 ГПК](#).

С оглед становищата на страните, с доклада по делото съдът е обявил на страните за безспорно и ненуждаещо се от доказване в производството обстоятелството, че страните са намирали в трудово правоотношение, по силата на което ищецът е заемал длъжността „склададжия“ в Дистрибуционен център ***, Складово стопанство в предприятието на „(фирма)“ ЕООД.

Със Заповед № 353/08.11.2022 г. на ищеца е наложено дисциплинарно наказание „забележка“ за това, че на 17.10.2022 г. в 18:15 часа при превозване на палети в сектор FA2 коридор 214 във връзка с това, че превозваните от ищеца палети са били закачени от управляваната от служителя М. М. М. товаро-подемна машина, е започнал да ругае, използвайки нецензурни думи, а именно: „Да еба майка ти проста“, последвано от „Ти си луда! и „Ти си ненормална!“. Дисциплинарното наказание е наложено на основание чл. 187, ал. 1, т. 10 КТ, като е посочено, че са приложени критериите, предвидени в чл. 189, ал. 1, чл. 193, чл. 194 и чл. 195 КТ. На 17.11.2022 г. заповедта е връчена на ищеца срещу подпис, като при връчването ищецът е направил следните възражения: че не приема наказанието за обусловено; че за първи път се запознава с твърденията на служителката М. М., че не е използвал цитираните изрази; и че в момента на състълкновението превозното средство, което управлявал е било в покой.

Видно от покана, изх. № 142А/20.10.2022 г. преди налагане на дисциплинарното наказание от ищеца са поискани обяснения в следния смисъл: „Във връзка с извършеното от Вас дисциплинарно нарушение, изразяващо се в използването на нецензурни думи по адрес на друг колега в работно време, представете в срок от 3 (три) работни дни писмените си обяснения по повод извършеното, като посочите и доказателства за твърдените от Вас факти.“

Разпоредбата на [чл. 186 от КТ](#) дефинира като нарушение на трудовата дисциплина виновното неизпълнение на трудови задължения от страна на работника или служителя. Процедурата по която се налага наказание за допуснато дисциплинарно нарушение представлява дисциплинарно производство, съдържащо норми от процесуален характер, които следва да бъдат спазени от наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание. Съгласно разпоредбата на чл. 193, ал. 1 ГПК работодателят е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша работника или служителя и да приеме писмените му обяснения. Съгласно практиката на ВКС, както в искането на обяснения, така и в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание е достатъчно нарушението на трудовата дисциплина да бъде посочено по разбираем за работника начин ([решение № 209/02.05.2012 г.](#) по гр. дело № 768/2011 г. на ВКС, IV г. о., [Решение № 857/25.01.2011 г.](#) по гр. дело № 1068/2009 г. на ВКС, IV г. о., [Решение № 182/07.10.2015 г.](#) по гр. дело № 1284/2015 г. на ВКС, III г. о. и др.). В практиката на ВКС е изтъкнато, че релевантна при преценката дали е спазено изискването работодателят да даде възможност на работника да даде обяснения е преценката на съдържанието на искането за даване на обяснения. В светлината на изложеното, за да се приеме, че работодателят е дал възможност на работника да даде обяснения, следва работникът да разбере за кои негови действия, третиращи като дисциплинарни нарушения се искат обяснения (решение № 432/2010 г. по гр. д № 1322/2009 г., III г. о.).

В случая с оглед събраните по делото доказателства, съдът намира, че е спазено единствено формалното изискване, отнасящо се до налагане на наказанието с писмена

заповед от компетентен орган и заповедта е връчена на ищеца.

Не така стои въпроса обаче по отношение на процедурата за снемане на обяснения по чл. 193, ал. 1 КТ. В покана, изх. № 142А/20.10.2022 г., с която работодателят е поискал обяснения, липсва описание на извършеното от ищеца нарушение – не е описано конкретното деяние – действие или бездействие, даващо основание на работодателя да ангажира дисциплинарната му отговорност. Посочването на дисциплинарно нарушение, изразяващо се в „използването на нецензурни думи по адрес на друг колега в работно време“ не покрива изискванията на 193 КТ преди налагане на дисциплинарно наказание да се изискват обяснения за нарушенията, за които ще се ангажира дисциплинарната отговорност на работника или служителя. Липсата на индивидуализация на твърдяното нарушение по време, място и начин на извършване поставя работника в положение на изненада, тъй като той трябва да получи пълна информация за обстоятелствата, на които се основава дисциплинарното наказание. В случая ищецът не имал възможност да се ориентира във фактите и да изложи обмислен коментар на твърденията – обстоятелство, което се установява от писмените обяснения на работника, депозиран на 21.10.2022 г., в които същият е посочил, че не е „в състояние да посочи локацията (мястото на действието), часа и „деня на инцидента“, както от направените при връчване на заповедта за налагане на дисциплинарното наказание възражения, видно от които ищецът е посочил, че се запознава „за първи път с твърденията на служителката М. М.“. Допуснатите нарушение от страна на работодателя засягат императивните разпоредби на чл. 193, ал. 1 КТ и чл. 195, ал. 1 КТ и обуславят незаконност на Заповед № 353/08.11.2022 г.. Ето защо същата следва да бъде отменена като порочна издадена изцяло на формално основание.

По разноските:

С оглед изхода на спора и на основание чл. 78, ал.1 ГПК право на разноски има ищецът. Същият претендира и доказва такива за адвокатско възнаграждение в размер на сумата 500 лв., които на основание чл. 78, ал. 1 ГПК следва да му бъдат присъдени.

Предвид нормата на чл. 78, ал. 6 ГПК на ответника следва да бъдат възложени разноските за производството в размер на дължимата държавна такса от 50 лева.

Така мотивиран, Софийски районен съд,

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА НЕЗАКОНОСЪОБРАЗНО И ОТМЕНЯ наложеното със Заповед № 353 /08.11.2022г. дисциплинарно наказание – „забележка“ на В. К. И., ЕГН *****.

ОСЪЖДА, „(фирма)“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „****“ № ***, да заплати на В. К. И., ЕГН *****, с адрес: гр. П., кв. „****“, ул. „****“, бл. ***, вх. ***, ап. ***, на основание чл. 78, ал. 1 ГПК сумата от 500 лв. – разноски за производството за адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 6 ГПК, „(фирма)“ ЕООД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление: гр. Б., ул. „****“ № ***, да заплати по сметка на Софийски районен съд сумата 50 лева - държавна такса по делото.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчване на препис на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____